

Cameratoezicht en de Wet Bescherming Persoonsgegevens

Cameratoezicht wordt steeds vaker toegepast voor controle op en beveiliging van openbare ruimtes en eigendommen. Gericht cameratoezicht kan een waardevol onderdeel zijn van een breder pakket aan veiligheidsmaatregelen. Ongelimiteerd gebruik dient echter geen gerechtvaardigd doel en vormt daarmee volgens de wet een ongerechtvaardigde aantasting van de privacy van burgers.

In de meest voorkomende situaties wordt cameratoezicht gebruikt voor het helpen handhaven van de openbare orde en toezicht in het kader van veiligheid van personen en eigendommen. In elke situatie geldt dat er zorgvuldig omgesprongen moet worden met de bescherming van persoonsgegevens. Afhankelijk van de situatie en wie verantwoordelijk is voor het cameratoezicht, is verschillende wet- en regelgeving van toepassing.

Videopopnamen

kunnen bijdragen aan de opsporing van strafbare feiten. Die beelden kunnen worden overgedragen aan de politie. De rechter kan ze eventueel als bewijsmateriaal bestempelen.

Cameratoezicht op de werkplek:

Een werkgever kan besluiten dat hij cameratoezicht binnen zijn bedrijf wil inzetten tegen diefstal of beschadiging van eigendommen. Hij moet echter aan een aantal voorwaarden voldoen voordat hij camera's mag ophangen in zijn bedrijf, want de inbreuk op de privacy van zijn werknemers is niet gering. Zo moet hij bijvoorbeeld beargumenteren waarom het bedrijfsbelang zwaarder weegt dan het privacybelang van de werknemers. Hierbij dient de werkgever een afweging te maken tussen de belangen en rechten van werknemers en de belangen van zijn bedrijf. Deze afweging moet hij kunnen verantwoorden tegenover zijn werknemers, de ondernemingsraad en eventueel de rechter. Heeft de werkgever een gerechtvaardigd belang om over te gaan tot cameratoezicht, dan is het allerbelangrijkste dat hij kenbaar maakt dat videocamera's aanwezig zijn. Doet hij dat niet, dan is hij strafbaar. Heimelijk cameratoezicht is in de regel niet toegestaan. Als er echter veel gestolen wordt wel. Dit mag alleen als, ondanks allerlei inspanningen, het niet lukt om een eind te maken aan de diefstallen. En dan mag het alleen maar tijdelijk en op zodanige wijze dat de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van klanten en personeel zo klein mogelijk is.

Cameratoezicht in en rond winkels:

Een winkelier wil graag camera's ophangen in en rond zijn winkel. Hij doet dit met het idee zijn eigendommen, klanten en personeel beter te kunnen beveiligen. De wet laat toe dat cameratoezicht door winkeleigenaren mag, mits er aan een aantal voorwaarden wordt voldaan. Zo moet duidelijk kenbaar gemaakt worden aan klanten en personeel dat er cameratoezicht in de winkel aanwezig is. Hij kan dit bijvoorbeeld doen door het ophangen van een bordje. Doet hij dit niet dan is hij strafbaar! Cameratoezicht in winkels mag, mits het zo min mogelijk inbreuk maakt op de persoonlijke levenssfeer van klanten.

Cameratoezicht in en rond woningen:

In en rond woningen kunnen camera's opgehangen worden voor bijvoorbeeld de beveiliging van eigendommen. Op basis van de wet is het niet verboden een camera op te hangen ter beveiliging van een woning of een flat. Als een buurman op de hele straat toezicht gaat houden, gaat hij te ver. Ook de voordeur van andere woningen is de grens, richt camera's dus zodanig dat ze nergens naar binnen filmen. Daarnaast moet duidelijk gemaakt worden dat er videocameratoezicht aanwezig is, bijvoorbeeld met een bordje of een sticker. Vermeld eveneens wie verantwoordelijk is voor het cameratoezicht, zodat een burger weet bij wie hij of zij moet aankloppen met verzoeken om informatie of voor het indienen van een klacht.

Meer informatie hierover op www.cbppweb.nl/themadossiers/th_cam_start.stm

Wetgeving op het gebied van af luisteren:

Netwerkamera's en digitale recorders hebben vaak de mogelijkheid om een microfoon aan te sluiten. Af luisteren wordt in de Nederlandse wet geregeld in artikel 139 Wetboek van Strafrecht. Dit artikel verbiedt het opzettelijk af luisteren van gesprekken met een technisch hulpmiddel, zonder toestemming van een deelnemer aan dat gesprek. Dat geldt zowel voor gesprekken binnens- en buitenshuis als voor communicatie over de telefoon ofwel 'telecommunicatiestructuur'. Bevoegdheid tot af luisteren is geregeld bij wijze van uitzondering op dit verbod.

Wetboek van Strafrecht (Sr), Artikel 139a Sr, Boek 2, Titel 5:

"Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de vierde categorie wordt gestraft hij die met een technisch hulpmiddel een gesprek dat in een woning, besloten lokaal of erf wordt gevoerd opzettelijk: 1° anders dan in opdracht van een deelnemer aan dat gesprek af luistert; 2° zonder deelnemer aan dat gesprek te zijn en anders dan in opdracht van zulk een deelnemer opneemt.